

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/134/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125011106
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125011106.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Miroslavy Šibíkovej na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. novembra 2025 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., Poľská republika, trvale bytom D., E. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/18/2025 zo dňa 08.09.2025 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. sa zrušuje napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom (bývalého) Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 1T/18/2022 zo dňa 06.04.2022 bol A. B. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov s probačným dohľadom a uložením obmedzenia spočívajúceho k zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. RK-1T/18/2022

zo dňa 30.10.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3Tos/17/2025

zo dňa 27.02.2025 bolo rozhodnuté o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/18/2025 zo dňa 08.09.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený A. B. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody a podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba na 1 rok.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení.

V jej písomných dôvodoch už prokurátorka uviedla aj nasledovné (citácie):

Dôvodom podania sťažnosti je skutočnosť, že u odsúdeného A. B.

v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nie je splnená materiálna podmienka podmiennečného prepustenia spočívajúca v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti.

Predovšetkým je potrebné poukázať na obsah a závery hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v ktorom sa konštatuje, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Z údajov uvedených v psychologickom vyšetrení a zo záznamov v pedagogickej dokumentácii vyplýva, že odsúdený má k trestnej činnosti nekritický postoj a spáchanie skutku odmieta. Z uvedených dôvodov ústav podmiennečne prepustenie odsúdeného neodporúča.

Odsúdený A. B. sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Dňa 06.04.2022 Okresný súd Ružomberok rozsudkom schválil dohodu o vinene a treste a uložil obvinenému podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 24 mesiacov a zákaz požívania alkoholických nápojov a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Nakoľko odsúdený v skúšobnej dobe nevedol riadny život, uznesením Okresného súdu Ružomberok zo dňa 30.10.2025 sp. zn.RK-1T/18/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.02.2025 sp. zn.3Tos/17/2025 bol rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a nariadil výkon nepodmiennečného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov.

Z vyššie uvedeným rozhodnutím vyplýva, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia dopustil 2 priestupkov, a to dňa 09.04.2024 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu voči svojej družke B. F., t.j. osobe, ktorá bola poškodenou aj v prípade tohto odsúdenia a dňa 17.03.2024 priestupku na úseku cestnej premávky. Taktiež probačný a mediačný úradník konštatoval v správe zo dňa 02.08.2024, že odsúdený dňa 11.03.2024 porušil povinnosť spočívajúcu v zákaze požívania alkoholických nápojov v tom zmysle, že po požití vodky sa agresívne správal voči svojej družke B. F., pričom sám priznal, že požil alkohol.

Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Ružomberok zo dňa 30.10.2025 sp. zn.RK-1T/18/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.02.2025 sp. zn.3Tos/17/2025 vyplýva, že odsúdený má ľahkovážny a nezodpovedný prístup k dodržiavaniu právneho poriadku štátu a teda v konečnom dôsledku a k vedeniu riadneho života.

Uvedená trestná činnosť odsúdeného, spolu s nepriaznivou prognózou nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu.

Zmysel podmiennečného prepustenia nespočíva iba tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za riadne plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom ustanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihliadnutia k účelu trestu.

Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom, čo však vzhľadom na ústavom prezumované stredné rizikové faktory jeho sociálneho zlyhania nie je možné očakávať.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností možno konštatovať, že u odsúdeného vykonávaný trest neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú, kedy sa ďalším výkonom trestu u menovaného odsúdeného zabezpečuje ochrana spoločnosti. Rozhodnutie okresného súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu nepodmiennečného trestu odňatia na slobodu za súčasného uloženia skúšobnej doby nemožno preto vyhodnotiť ako vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov by v prípade odsúdeného A. B. naopak mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho ďalší výkon uloženého trestu odňatia slobody, a ktorý by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom jeho rozsahu.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň podľa § 66 ods. 1, ods. 2 a § 67 ods. 1 Trestného zákona návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie ako nedôvodný zamietol.

K tejto sťažnosti sa písomne vyjadril odsúdený prostredníctvom obhajcu aj nasledovne (citácie):

Ja sa s dôvodmi sťažnosti prokurátora podanej proti vyššie uvedenému uzneseniu Okresného súdu Trenčín nestotožňujem, sťažnosť prokurátora považujem za nedôvodnú, jeho závery o tom, že som nesplnil podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúcu v zákonnej požiadavke odôvodneného predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti, považujem za nesprávne, rovnako ako aj jeho závery o tom, že by u mňa mala do popredia vystúpiť represívna zložka trestu a výkon uloženého trestu odňatia slobody by mal byť v tomto prípade uplatnený v celom rozsahu.

Mám za to, že som splnil všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., tak, ako to konštatoval aj okresný súd v napadnutom uznesení.

Mám za to, že napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín je vecne správne a sťažnosť prokurátora podaná proti tomuto uzneseniu je nedôvodná.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadam, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6PP/18/2025 zo dňa 08.09.2025 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na verejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a takto dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktoré mal splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa v prítomnosti svojho obhajcu pred súdom prvého stupňa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmiennečné prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa nie úplne dostatočným spôsobom zaoberal zákonnými podmienkami pre podmiennečné prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Možno prisvedčiť jeho názoru, že odsúdený spĺňal formálnu podmienku z pohľadu dĺžky vykonaného trestu odňatia slobody, keď vykonal už zákonom požadovanú časť z jeho výmery viac ako 1/2).

Krajský súd sa ale nateraz nemohol stotožniť s ďalšími závermi súdu prvého stupňa, že u odsúdeného boli splnené aj obidve materiálne podmienky spočívajúce v polepšení sa a očakávaní vedenia riadneho života na slobode. K tomu krajský súd dodáva, že splnenie predovšetkým týchto dvoch zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. majú konajúce súdy hodnotiť dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd považuje v prvom rade za potrebné zdôrazniť, že o výmere trestu, teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného primárne rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane ale zákonodarca ustanovil možnosť predčasného podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i kratším výkonom tohto trestu, než ho uložil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení a pri nadväzujúcom plnení povinností odsúdeného a jeho správaním preukazujúcim polepšenie dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúca už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho

pobyte na slobode. Zákonodarca ale neurčil povinnosť podmiennečne prepustiť každého odsúdeného (Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť...), ale ponecháva na úvahu súdu na základe dôkazov posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody.

K otázke posudzovania preukázania polepšenia krajský súd považuje tiež za potrebné poukázať na to, že polepšenie je vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa, pravda, navonok prejavuje iba v jeho správaní. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení treba práve rozlišovať, kedy je správanie a plnenie povinností vo výkone trestu iba prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného v prostredí ústavu a kedy ide o známky skutočných zmien osobnosti odsúdeného, ktoré oprávňujú predpokladať, že aj v budúcnosti bude viesť riadny život. Preto správanie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie povinností sú síce neopomenuteľnými, ale nie však jedinými hľadiskami, z ktorých možno usudzovať na jeho polepšenie.

Krajský súd v tejto súvislosti upriamuje pozornosť na skutočnosť, že podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu je z údajov uvedených v psychologickom vyšetrení a zo záznamov v pedagogickej dokumentácii postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti nekritický (skutok odmieta). Súd prvého stupňa sa s takouto „informáciou“, i keď ju v písomnom odôvodnení (vyhotovení) napadnutého uznesenia priamo odcitoval, nijako nevysporiadal a písomné odôvodnenie napadnutého je tak nepresvedčivé (nedostatočne odôvodnené).

Krajský súd k tomu vo všeobecnosti uvádza, že „nekritický postoj“ odsúdeného, ktorý si svoje negatívne konanie a jeho závažné dôsledky po vykonaní prevažnej časti trestu odňatia slobody vôbec neuvedomuje (nepripúšťa), by v zásade nikdy nemalo viesť k odôvodnenému záveru, že sa polepšil. Krajský súd ma za to, že práve kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti je jedným zo základných a podstatných predpokladov, na základe ktorých je možné dospieť k záveru, že odsúdený sa polepšil a trest odňatia slobody, ktorý doposiaľ už vykonal, mal naňho určitý pozitívny prevýchovný vplyv.

Napokon krajský súd dodáva, že ak sa nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, veľmi ťažko je možné dospieť k záveru, že by po podmiennečnom prepustení na slobode už viedol riadny život (druhá materiálna podmienka).

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Po vrátení veci na nové konanie súd prvého stupňa bude predovšetkým povinný sa dôsledne zaoberať záverom ústavu na výkon trestu, podľa ktorého postoj odsúdeného počas doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody mal byť ku dňu konania jeho verejného zasadnutia nekritický, a v tomto smere bude povinný prípadne vykonať aj ďalšie dokazovanie (napr. oboznámením záverov psychologického vyšetrenia alebo pedagogickej dokumentácie na odsúdeného), a to aj v kontexte v tomto trestnom konaní naopak odsúdeným prezentovaného (už) kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti.

Napokon bude úlohou súdu prvého stupňa nariadiť termín verejného zasadnutia a po prípadnom doplnenom dokazovaní opätovne posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody aj z pohľadu splnenia alebo nesplnenia obidvoch materiálnych podmienok, teda či je možné a dôvodné odsúdenému dať šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa bude tiež povinný svoje nové rozhodnutie o návrhu odsúdeného už presvedčivo odôvodniť, aby boli splnené zákonné požiadavky kladené na jeho obsah.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom krajského súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 194 ods. 5 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.